

ŘÍJEN - BÁSNIČKY

VÝLET DO KRKONOŠ

DO KRKONOŠ MALÉ DĚTI,
JEZDÍ V LÉTĚ NA VÝLETY.
PŘÍRODA JE CHRÁNĚNÁ,
HÁDEJ, CO TO ZNAMENÁ?
ŽÁDNÉ KVĚTY NESMÍŠ TRHAT,
V LESE NAHLAS POVYKOVAT.
KRAKONOŠ TO TADY HLÍDÁ,
JAK SE CHOVÁŠ, VŽDY SE DÍVÁ.

ŠÍPKY

BOHATÝ A HUSTÝ KEŘ
U ROZCESTÍ KVETE,
JEHO RŮŽE ŠÍPKOVÉ
SOTVAKDO SI SPLETE.
POTOM V ŠÍPKY PROMĚNÍ SE,
KAŽDÁ JEHO RŮŽIČKA,
PLODY Z DÁLKY KAŽDÝ VIDÍ,
I TA STARÁ BABIČKA.

PODZIM

VZAL SI MALÍŘ PESTRÉ BARVY,
LISTÍ STROMŮM MALUJE,
PŘÍRODA SE ROZZÁŘILA,
TO PODZIM ZAS ČARUJE.

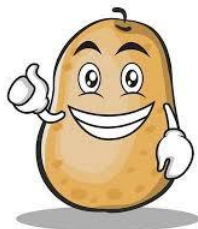
BUBÁK

SEDÍ BUBÁK NA DUBU,
KTERÝ V LESE STOJÍ.
STRAŠÍ DĚTI: BU, BU, BU,
A PAK SE SÁM BOJÍ.

BRAMBORA

KUTÁLÍ SE ZE DVORA,
TAKHLE VELÁ BRAMBORA.
NEVIDĚLA, NESLYŠELA,
NÁHLA SPADLA ZÁVORA.
KAM PADÁŠ TY ZÁVORO?
NA TEBE, TY BRAMBORO!
KDYBY TUDY PROJEL VLAK,
BYL BY Z TEBE BRAMBORÁK.

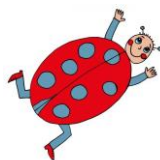
VEVERKA

V HLUBOKÉM A TEMNÉM LESE
VEVERKA SI ŠÍŠKU NESE.
NESE SI JI DO PELÍŠKU,
RADUJE SE, ŽE MÁ ŠÍŠKU.
DÁ SI HLAVU NA ŠÍŠKU,
SPINKÁ VE SVÉM PELÍŠKU.

BERUŠKA

SEDĚLA BERUŠKA NA LÍSTEČKU,
ČERVENÝ KABÁTEK – SAMOU TEČKU.
PŘIŠLI K NÍ MRAVENCI: MY TĚ ZNÁME!
MY TI TY PUNTÍKY SPOČÍTÁME.

LEKLA SE BERUŠKA: ACHI, ACHI,
AŽ Z TOHO LÍSTEČKU SPADLA STRACHY.
JEŠTĚ, ŽE NEBYLA VELKÁ VODA,
JINAK BY BERUŠKY BYLA ŠKODA.

SPINKEJ BROUČKU

SPINKEJ BROUČKU NA PALOUČKU,
SPINKEJ BROUČKU V JEHLIČÍ.
DŘÍV NEŽ BUDE TUHÁ ZIMA,
DŘÍV NEŽ VÍTR ZAFIČÍ.

NA CESTU TI POSVÍTÍME,
TY NAJDEŠ SVOU POSTÝLKU.
SPINKEJ BROUČKU NA PALOUČKU,
ZIMA JE TU ZA CHVILKU.

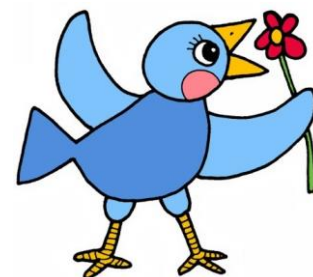
HŮRKA - MOCHOMŮRKA

V JEDNOM LESE ZVANÉM HŮRKA,
ČERVENÁ SE MOCHOMŮRKA.
ČERVENÁ SE PANENKA,
ŽE JÍ KOUKÁ SUKÉNKA.
ČERVENÁ SE – MOC SE STYDÍ,
ŽE JI SOUSED HŘÍBEK VIDÍ.

ČÍŘÍKANKA

VLAŠTOVIČKY ČÍŘÍKAJÍ,
O ČEMPAK SI POVÍDAJÍ?
JEDNA SE PTÁ: UŽ JE ČAS?
A TA DRUHÁ: KDE JE SRAZ?

ZAŠUMĚLA BŘÍZA:
MÁTE LETENKY A VÍZA?
DO EGYPTA, NA KRÉTU –
TADY UŽ JE PO LÉTU.

ROZPOČÍTADLO

ŽÍŽALIČKA LEZLA LÍNĚ
DO KOLEČKA PO PĚŠINĚ.
LEZLA LEZLA TO SI DALA
NA UZEL SE ZAVÁZALA.
KDO TEN UZEL ROZVÁŽE?
NA KOHO PRST UKÁŽE!

BEDLA

STOJÍ, STOJÍ BEDLA,
RÁDA BY SI SEDLA.
A VZALA SI PLETENÍ,
NOHA UŽ JÍ DŘEVĚNÍ.

MEDVĚD MEDOJED

V KOŽICHU AŽ NA PATY,
CHODÍ MEDVĚD HUŇATÝ.
JE TO MLSOUN, MÁ RÁD MED,
VČELIČKÁM HO VŠECHEN SNĚD.

ŠPATNĚ TO S NÍM DOPADLO,
ZA TREST DOSTAL ŽIHALDO.
PAK TEN HUŇÁČ MEDU CHTIVÝ,
UTÍKAL PRYČ JAKO DIVÝ.

REZAVÁ LIŠKA

BĚŽÍ LESEM LIŠKA RYŠKA,
NA HLAVU JÍ SPADLA ŠIŠKA.
SHODILA JI VEVERKA,
ZNÁMÁ LESNÍ ČIPERKA.

LIŠKA MÁ NA HLAVĚ BOULI,
NA VEVERKU OČI POULÍ.
NA NIC VÍC SE NEZMŮŽE,
NA STROM VYLÉZT NEMŮŽE.

JEŽEK BODLINA

JEDNOU RÁNO Z KOLÍNA,
VYŠEL JEŽEK BODLINA.
NA ZÁDECH MĚL RANEC TĚŽKÝ,
A V NĚM ČTYŘI MALÉ JEŽKY.

ZA TÝDEN BYL S RANECM PĚŠKY,
AŽ NA VRŠKU HORY SNĚŽKY.
TAM SE PĚKNĚ POSADIL,
SUNDAL RANEC, ROZBALIL.

VYSYPAL TAM MALÉ JEŽKY
A HNED NA NĚ SPUSTIL: ČESKY:
„JEŠTĚ DŘÍV NEŽ POSVAČÍTE,
ČUMÁČKY SI OPÁLÍTE
A PAK POBĚŽÍTE PĚŠKY
DO KOLÍNA Z VRŠKU SNĚŽKY.

CO? ZE SNĚŽKY DOMŮ PĚŠKY?
TO NEZNÁTE MALÉ JEŽKY!
POSWAČILI, ŘEKLI: „KUDY“?
A VÁLELI DOLŮ SUDY.

DOBROU NOC

ZALEZLI BROUČCI DO KAPRADÍ
A SPÍ UŽ VE SVÉ POSTÝLCE.
JEN JEŠTĚ JEDEN TRÁVOU PÁDÍ
V STRAKATÉ NOČNÍ KOŠILCE.

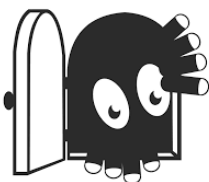
ZIMA MU FOUKÁ NA KOLÍNKA
V DEŠTI SE MŮŽE UTOPIT.
KAMPAK TAK BĚŽÍ? – PRO POLÍNKA,
ABY SI MOHL ZATOPIT.

HELE TEĎ UŽ TAKÉ KAMARÁDI,
MALÉMU BĚŽÍ NA POMOC.
BRZY JDE DÝM AŽ NAD KAPRADÍ,
NĚKDO TAM ŠEPTÁ „DOBROU NOC“.

STRAŠIDLO

JEDNOU V NOCI O PŮLNOCI,
PŘIŠLO NA MĚ STRAŠIDLO.
MĚLO GATĚ NA ŠPAGÁTE
A NA NOSE LEPIDLO.

JEŠTĚRKY

HÁDALY SE JEŠTĚRKY,
O BAREVNÉ PASTELKY.
HOLKY DEJTE NA MÉ RADY
A MALUJTE DOHROMADY.
TO JE VÁŽNĚ NÁPAD SKVĚLÝ,
HÁDAT JSME SE NEMUSELY.

HÁDALI SE ZAJÍCI

HÁDALI SE ZAJÍCI,
KDO MÁ HEZČÍ ČEPICI.
KDO MÁ LEPŠÍ BOTKY,
KDO DĚLÁ VĚTŠÍ BOBKY.

TOHLE HÁDÁNÍ ZAJEČÍ,
KDO NEMÁ RÁD AŽ ZAJEČÍ:
JÉÉ, JÉÉ, JÉÉ.

ZAJEČÍ ROZPOČÍTADLO

BĚŽEL ZAJÍC PODĚL PLOTU,
ROTRH SI NOVOU BOTU,
ČTYŘI VOKA, HAKLÍK VEN,
UTEČ KUBO Z KOLA VEN.

